

Herdenkingsdienst Wim Snoek, teksten van Goof, Gé en Peietr Geert

Tekst Goof

Elk jaar schreef onze vader een jaarverslag. Dit was zijn gewoonte vanaf 1956. Daarin gaf hij met een scherpe blik zijn kijk op de wereld, zijn eigen leven en dat van zijn kinderen.

Elk jaar weer spannend om naar uit te kijken.

Met kerstmis afgelopen jaar ontvingen we een verklaring waarom er over 2014 geen jaarverslag meer kwam. Met een bevend en bijna onleesbaar handschrift schreef hij ons dat het lichamelijk en geestelijk niet meer tot zijn mogelijkheid behoorde. Wat mij in die verklaring heel erg raakte, was zijn opmerking: "Mijn dank voor al het goede en mooie wat ik nog kreeg na de 2 boze jaren 1943 en 1944. Liefst 70 jaren van liefde en voorspoed". In 1943 werd hij namelijk gearresteerd tijdens een razzia in de Alblasserwaard. Na een langdurig en vernederend verhoor door de Duitse Sicherheits Dienst is hij als politieke gevangene via kamp Vught op transport gezet naar Duitsland. Daar wist hij te ontsnappen en nota bene onder te duiken bij een Duitse schaapherder. Ge en ik hebben familie Pfannkoch ontmoet in Nidda in 1961 op de terugweg van een vakantie in Italië. Dit is waarschijnlijk de oorsprong van vaders belangrijke levensles: ook in het nationalistische Duitsland van meneer Hitler waren heel veel goede Duitsers. Dus maak je niet schuldig aan generaliseren en het zaaien van haat! Tijdens zijn werk in het verzet heeft hij altijd geweigerd een wapen te dragen. Enerzijds omdat hij bang was niet te kunnen leven met de gedachte dat hij iemand gedood zou hebben en anderzijds omdat hij geloofde in het vrije woord en de scherpe pen. Wat is dat een mooie nalatenschap. Juist in deze verwarde tijd.

Goof

Herdenkingsdienst Wim Snoek, tekst Gé

Beste Mensen en Lieve Vader,

Toen wij als familie samen met de dominee aan de voorbereiding van deze dienst bezig waren, stelde zij ons de vraag of we een idee hadden van waar U nu zou zijn? Dat bracht bij mij een hele reeks boeken en verhalen in gedachte, die wel realistisch iets vertellen over hoe het in de hemel is.

Ik moet het kort houden, dus beperk ik me tot hoe Godfried Bomans in 1975 al zijn aankomst en eerste tijd in de hemel beschrijft, waarvan ik denk dat het u niet zoveel anders zal vergaan. Godfried had een mooie sprekende vogel als gezelschap die hem allerlei dingen uitlegde, maar soms ook nogal dominant was! Een eigenschap die bij Bomans, maar ook ons Snoekjes (of de Nooyen?) niet onbekend is! Het schijnt (als we Bomans mogen geloven, en dat doe ik dus) dat het vaak voorkomt in de hemel, dat huisdieren die je op aarde hield, veelal "daar boven" de nieuw aangekomen baasjes opwachten en die dan wat op hun gemak stellen. Als ik zo de vele verschillende dieren (katten, honden, paarden, ezels, konijnen, marmotten, apen, enz. enz) die uw pad hier beneden hebben gekruist overdenk, dan hebt u er misschien wel een complete dierentuin om u heen, en het leuke zal zijn dat ze elkaar ook nog eens geen kwaad zullen doen, maar vast wel allemaal net als kinderen uw aandacht zullen vragen....

Waarschijnlijk zullen er een paar dieren bijzijn, waar u een heel speciale band mee had - ik denk dan vooral aan Denver en Snoekie! Een band die zich daar nu misschien weer voortzet?! Het waren voor mij ook dieren naar mijn hart!

Bent u al begonnen met het uitdenken en bouwen van uw huis met een hele grote tuin voor al die dieren, waar ze echt vrij zijn en niet in hokken hoeven te zitten? Het mooie is dat als je in de hemel wat wilt (ver)bouwen, dat het na goed overdenken al klaar is. Neem er wel de tijd voor, want die heb je daar toch, haast is er niet bij! Tenslotte zijn daar duizend jaar als één dag.

Doe uiteraard ook oma en uw broer de groeten van de achterblijvende familie...want naast al die dieren zullen er vast en zeker mooie en hartelijke ontmoetingen met diverse aardse bekenden en familieleden zijn; was het weerzien met uw eigen vader

fijn? Met alles wat ik ervan denk te weten is de werkelijkheid vast nog vele malen mooier!

Ik zou dat best graag willen zien, maar wil toch wachten met dat zelf direct te ervaren! Als u het ons via het "hemelse dreambook" of iets dergelijks zou kunnen doorgeven, dan zouden wij dat echt heel fijn vinden

Gé

Afscheidsdienst Wim Snoek - tekst Pieter Geert

Lieve allemaal.

En dan is het zover, dan mag je als jongste ook iets zeggen over je vader. Allereerst bedankt papa, bedankt dat u me hebt opgevoed zoals u hebt gedaan.

Mij hebt geprobeerd het verschil tussen goed e n k w a a d t e l a t e n o n t d e k k e n . Mij niet hebt opgevoed met beperkingen maar juist als een mens met een vrije geest. U bent voor mij een prachtige vader geweest, zeker de laatste jaren ben ik u steeds beter gaan begrijpen.

Natuurlijk was dat opvoeden niet alleen papa maar zeker ook mama. Jullie hebben zolang ik me kan herinneren als een prima team gefunctioneerd: als man en vrouw, vader en moeder, opa en oma, overgrootvader en overgrootmoeder, als vriend en vriendin.

Mijn vader was van de verhalen, altijd weer wist hij voor elke situatie een verhaal, soms oud soms nieuw. Dus daarom nu ook één verhaal.

Ik was eens met mijn vader een paar dagen in Duitsland aan het rondtrekken en we stonden ongeveer op de plek waar hij ooit bij een schapsherder in Duitsland ondergedoken was geweest. Voordat we die heuvel opgingen vroeg papa bij herhaling "gaat dat wel goed, kan dat wel, gaan we niet te hoog" Toen we eenmaal onderaan het weilandje stonden waarboven vlg hem de schapenkooi was waar hij had gezeten vond ik het wel mooi genoeg maar papa zijn commentaar was toen opeens "kunnen we met

die auto toch niet proberen nog wat hoger te komen" We hebben de gok maar genomen en zijn helemaal naar boven gereden door gras, modder en stenen. Boven aangekomen stapte papa uit en keek "over de wereld" met die kenmerkende hand boven zijn ogen. Het was even een heel stil en magisch moment en toen zei papa "het is goed zo" Ik heb een prachtig leven gehad. En dit is ruim 6 jaar geleden schat ik.:

Papa was niet altijd van de diepe woorden als het over gevoel ging, dat tonen vond hij altijd wat lastig. Net als het kussen van schoon en kleindochters. Eéntje is genoeg toch? Ja opa maar wij zijn Brabanders hè dus 3 x nou voorruit dan maar. Mijn vader en ik "hugden" de laatste jaren altijd en dat was geweldig.

U was voor mij uniek en u was mij zeer dierbaar.

Papa bedankt voor alles en een goede reis. Pieter Geert